

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical *Vadertje Panov*.

De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical.

Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op [deze website pagina](#) staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 4

Scène 1

In het dorpje Yelantsy, gelegen aan het Baikalmeer in het Aziatische deel van het grote Rusland staat de boerderij van het gezin Muskavich. Er is iets vreemds aan de hand. Het is al ver in december en het heeft nog steeds niet gesneeuwd. In Nederland is dat niet zo vreemd, maar in Yelantsy is dit absoluut onmogelijk! Vera, Dimitri, Nicholai en Karina hebben gisteren vrij van school gekregen. Natuurlijk mogen ze spelen van vader Piotr en moeder Anya, maar ze moeten ook meehelpen op de boerderij. De dieren moeten verzorgd worden. Maar omdat ze zo tekeer gaan, vragen de ouders zich bezorgd af of de kinderen hun taken hebben uitgevoerd. We zien hoe Piotr en Anya hun kinderen roepen. Een moment later komen ze alle vier aangerend. Ze vertellen de beesten wel degelijk te hebben verzorgd. Ook vertellen ze met al hun vriendjes wel 100 keer het 'sneeuwlied' te hebben gezongen. Dát is natuurlijk de reden waarom de beesten zo tekeer gaan... er zit sneeuw in de lucht! Vera stelt voor om het liedje nog een keer te zingen en ja hoor... even later begint het te sneeuwen. Het sneeuwt zelfs zo hard, dat moeder Anya voorstelt om naar Irkoetsk, de grote stad, te gaan om kerstinkopen te doen. Even later haalt de knecht/koetsier de arrenslee tevoorschijn en zitten hij, moeder Anya en de vier kinderen vrolijk zingend in de 'sneeuwtaxi'. Vader Piotr kan niet mee... hij moet op de beesten passen.

Scène 2

Tijdens het verlengde naspel van het lied 'Rijden in de 'arrenslee' wordt er gechangeerd. We komen terecht op het centrale plein van Irkoetsk. Handelaren, waaronder kerstboomverkoper Boris, prijzen hun waren aan. Mevrouw Ivanov wil een kleine boom. Ze moppert over de boom, die ze vorig jaar bij Boris kocht. Deze viel zo snel uit dat er na een paar dagen bijna geen naald meer aanzat. Boris adviseert mevrouw Ivanov om toch vooral voor de boom te zingen. Dan blijven alle naalden gegarandeerd zitten. "Welk liedje moet ik dan zingen", vraagt ze. "Sparrenboom natuurlijk", is het antwoord, waarna het lied door iedereen wordt gezongen. Dan komt vadertje Panov oplopen. Een echtpaar ziet hem en praat over hem. Hierdoor krijgt de toeschouwer belangrijke informatie over Panov. Wanneer de vrouw voorstelt de eenzame schoenmaker uit te nodigen voor het kerstdiner reageert haar echtgenoot afwijzend: "Zou je dat nou wel doen, we hebben 't al druk genoeg". Deze mentaliteit staat lijnrecht tegenover die van vadertje Panov, zoals later zal blijken.

Scène 3

De lengte van deze scène kan zelf worden bepaald. De korte versie is door deze scène gewoonweg over te slaan. De lange versie is door een bonte stoet ten tonele te laten verschijnen, welke door een fraai uitgedost persoon wordt voorgesteld. Deze persoon laat alle omstanders op het plein en in de zaal weten dat er de volgende avond een prachtige kerstvoorstelling in de schouwburg gaat plaatsvinden. Als voorproefje worden nu enkele delen van het programma getoond. Vanzelfsprekend is dit het gedeelte van de musical waarin spelers iets van zichzelf kunnen laten zien. De invulling hiervan kan zelf worden bepaald. Te denken valt aan *live instrumentaal spel *een (kerst)dansje *een lied *een playback-nummer etc. Hierbij is het raadzaam om de sfeer van de musical niet al te veel 'geweld' aan te doen.

Scène 4

Als Boris probeert om vadertje Panov een kerstboom te verkopen, komen moeder Anya en haar vier kinderen oplopen. Zij zien de schoenmaker voor het eerst. Boris laat weten bijna 'los te zijn'. Hij verlangt naar zijn lieve Olga en zijn warme kacheltje. Vadertje Panov merkt op dat hij voor Boris hoopt dat het allemaal volgens wens zal verlopen. Dit omdat het zo enorm blijft sneeuwen. Dan komt Stepanich te tonele. Alle mensen reageren afkeurend bij het zien van de straatveger. Wanneer hij per ongeluk tegen de voeten van mevrouw Rostov aanveegt, krijgt hij helemaal de wind van voren.

Vadertje Panov

de kerstmusical

Cees West

tekstboek

Naar een oud Frans volksverhaal en de beroemde bewerking van Leo Tolstoj

Deelkaart van Rusland: 1. Yelantsy 2. Irkoetsk 3. Baikalmeer 4. Omsk

I.

In het dorpje Yelantsy, gelegen aan het Baikalmeer in het grote Rusland staat de boerderij van het gezin Muskavich. Er is iets vreemds aan de hand. Het is al ver in december en het heeft nog steeds niet gesneeuwd. In Nederland is dat niet zo vreemd, maar in Yelantsy is dit absoluut onmogelijk! Vera, Dimitri, Nicholai en Karina hebben gisteren vrij van school gekregen. Natuurlijk mogen ze spelen van vader Piotr en moeder Anya, maar ze moeten ook meehelpen op de boerderij. De dieren moeten verzorgd worden. Maar omdat ze zo tekeer gaan, vragen de ouders zich bezorgd af of de kinderen hun taken hebben uitgevoerd. We zien hoe Piotr en Anya hun kinderen roepen. Een moment later komen ze alle vier aangerend. Ze vertellen de beesten wel degelijk te hebben verzorgd. Ook vertellen ze met al hun vriendjes wel 100 keer het 'sneeuwlied' te hebben gezongen. Dát is natuurlijk de reden waarom de beesten zo tekeer gaan... er zit sneeuw in de lucht! Vera stelt voor om het liedje nog een keer te zingen en ja hoor... even later begint het te sneeuwen. Het sneeuwt zelfs zo hard, dat moeder Anya voorstelt om naar Irkoetsk, de grote stad, te gaan om kerstinkopen te doen. Even later haalt de knecht/koetsier de arrenslee tevoorschijn en zitten hij, moeder Anya en de vier kinderen vrolijk zingend in de 'sneeuwtaxi'. Vader Piotr kan niet mee... hij moet op de beesten passen.

2.

Dan komen we terecht op het centrale plein van Irkoetsk. Handelaren, waaronder kerstboomverkoper Boris, prijzen hun waren aan. Mevrouw Ivanov wil een kleine boom. Ze moppert over de boom, die ze vorig jaar bij Boris kocht. Deze viel zo snel uit dat er na een paar dagen bijna geen naald meer aanzat. Boris adviseert mevrouw Ivanov om toch vooral voor de boom te zingen. Dan blijven alle naalden gegarandeerd zitten. "Welk liedje moet ik dan zingen", vraagt ze. "*Sparrenboom* natuurlijk", is het antwoord, waarna het lied door iedereen wordt gezongen. Dan komt vadertje Panov oplopen. Een echtpaar ziet hem en praat over hem. Wanneer de vrouw voorstelt de eenzame schoenmaker uit te nodigen voor het kerstdiner reageert haar echtgenoot afwijzend: "Zou je dat nou wel doen, we hebben 't al druk genoeg". Deze mentaliteit staat lijnrecht tegenover die van vadertje Panov, zoals later zal blijken.

3.

Een vrolijk muziekje kondigt de komst aan van een kleurrijk gezelschap. Voorop loopt een fraai uitgedost persoon. Hij/zij laat alle omstanders op het plein en in de zaal weten dat er de volgende avond een prachtige kerstvoorstelling in de schouwburg gaat plaatsvinden. Als voorproefje worden nu enkele delen van het programma getoond. Dit is het gedeelte van de musical waarin spelers iets van zichzelf kunnen laten zien. De invulling hiervan kan zelf worden bepaald, maar kan ook in zijn geheel worden weggelaten.

4.

Als Boris probeert om vadertje Panov een kerstboom te verkopen, komen moeder Anya en haar vier kinderen oplopen. Zij zien de schoenmaker voor het eerst. Boris laat weten bijna 'los te zijn'. Hij verlangt naar zijn lieve Olga en zijn warme kachelkje. Vadertje Panov merkt op dat hij voor Boris hoopt dat het allemaal volgens wens zal verlopen. Dit omdat het zo enorm blijft sneeuwen. Dan komt Stepanich ten tonele. Alle mensen reageren afkeurend bij het zien van de straatveger. Wanneer hij per ongeluk tegen de voeten van mevrouw Rostov aanveegt, krijgt hij helemaal de wind van voren.

5.

Na de onaangename ontmoeting van Stepanich met de heer en mevrouw Rostov komt het straatorkest oplopen. Zij zorgen voor een vrolijke noot met het lied '*Parom pom pom pom*'. Vervolgens zien we hoe ook Boris erg onaardig doet tegen Stepanich. Maar dan... dan komt vadertje Panov! Hij nodigt de straatveger uit om in zijn huis een kop koffie te komen drinken en zich te warmen aan de kachel.

6.

In de schoenmakerij van vadertje Panov aangekomen vraagt Stepanich waarom de oude schoenmaker hem zo goed behandelt, terwijl hij zelfs stinkt. Vadertje Panov maakt de vergelijking met het kerstverhaal, waarin Jozef en Maria graag binnen gelaten wilden worden, maar slechts gesloten deuren troffen. Gelukkig was er die ene herbergier met die beroemd geworden stal. Het mooie lied '*Het wiegie in de stal*' benadrukt dit gevoel. Dan wordt er op de deur geklopt. Het is Boris de kerstboomverkoper.

Wegens de hevige sneeuwval is er geen doorkomen aan. Dit wordt helemaal duidelijk wanneer even later ook moeder Anya en haar vier kinderen bij vадertje Panov binnenkomen. Ze hebben het overal geprobeerd. De herbergen waren vol, de burgemeester had het te druk en de bakker zei: "Ga maar naar Panov". Alle gasten uiten hun blijheid zingend middels het lied 'Vадertje Panov'.

7.

Dan gebeurt er iets bijzonders... we gaan terug in de tijd. Het heeft alles te maken met de voorspelling, waar vадertje Panov het aan het einde van de vorige scène over had. Er komt een jonge moeder met haar baby de schoenmakerij binnen. De vrouw ziet er zeer armoedig uit. Zij vraagt aan de jonge Panov of hij haar schoenen wil repareren. Maar de schoenen blijken onherstelbaar. Hij geeft de moeder een paar nieuwe schoenen en de jonge baby krijgt de schoentjes, die hij voor zijn zoontje maakte toen deze één maand oud was. De vrouw weet niet hoe Panov te bedanken, zo blij is ze. Dan zegt ze iets opmerkelijks: "U zult beloond worden voor uw goedheid mijnheer Panov. Ooit zult u iets meemaken en aan dit moment terugdenken". De jonge schoenmaker begrijpt er niets van. De herinnering aan deze opmerkelijk ontmoeting vervaagt in de loop der jaren tot hij het zich nu glashelder herinnert.

8.

Na de zeer belangrijke flashback uit scène 7 krijgt het verhaal een bijzondere wending. Buiten klinkt hard hondengeblaf van meerdere honden. Een moment later wordt er hard op de deur gebonkt. Stepanich gaat opendoen (maar komt niet terug!). Een verfromfaaide postkoerier komt binnen. Hij heeft een pakketje bij zich, dat hij aan vадertje Panov geeft. De koerier vertelt dat hij er met zijn hondenslede in is geslaagd om Irkoetsk te bereiken. Op de vraag waarom hij deze dwaze actie heeft ondernomen antwoordt hij dat een zeer welgestelde dame hem 1000 roebel heeft betaald om het pakketje vandaag aan vадertje Panov te overhandigen. Nadat de oude schoenmaker het pakje heeft opengemaakt, blijken hier de schoentjes in te zitten die hij vele jaren geleden aan de baby van de armzalige jonge moeder heeft gegeven. Ze zijn van puur goud! De oude man is te beduusd om de begeleidende brief te lezen. Eén van moeder Anya's kinderen leest hem daarom voor. Hierin vertelt de vrouw hoe het haar is vergaan. Zij heeft vele duizenden kilometers op de schoenen gelopen, die zij destijds van Panov kreeg. Het wonderbaarlijke is, dat ze niet versleten zijn, integendeel... ze zijn nog als nieuw.

De brief besluit met een opzienbarende zin. *Tot slot moet ik u zeggen dat Stepanich zich laat groeten en zich laat bedanken voor uw gastvrijheid.* Stepanich... hoe komt die in de brief en... waar is hij gebleven? Dan begrijpt vадertje Panov alles. De voorspelling van de jonge vrouw van jaren geleden, het krijgen van de gouden schoentjes, de brief en de onbekende Stepanich die zomaar 'uit de lucht kwam vallen'. Wat een wonderlijke kerst... de kerst van vадertje Panov.

SCÈNE 1 *We zijn op de boerderij van de familie Muskavich op het Russische platteland. De vier kinderen van Piotr en Anya hebben gisteren vakantie gekregen. Van 'vrij zijn' is echter geen sprake. Ze moeten meehelpen op de boerderij.*

♫ 1/13 *(♫ 1/13 De twee cijfers geven de CD-volgorde aan. Het eerste cijfer is de instudeer-versie, waarvan de liedjes ingezongen zijn, het tweede cijfer is de 'uitvoerings-versie' met de instrumentale lied-versies)*

De dieren, start CD, maken een ongelooflijk kabaal. Moeder Anya komt van de zijkant oplopen. De volgende dialogen kunnen door de diergeluiden worden gesproken (deze dus niet 'bot' uitzetten).

Moeder : Vera... Dimitri... Karina... Nicholai... waar zijn jullie?

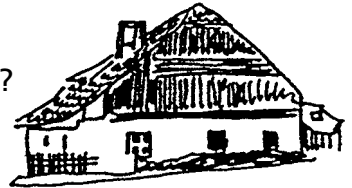
Vader komt oplopen.

Vader : Wat gaan de beesten toch tekeer.

Moeder : Snap jij 't, snap ik 't.

Vader : Ze hebben toch wel te eten gehad?

Moeder : Dat wil ik net aan de kinderen vragen, maar ik zie ze nergens.

Vader + moeder : *(roepen hard door elkaar)* Vera... Dimitri... Karina... Nicholai... komen... onmiddellijk!

De vier kinderen komen oprennen.

Vera : Wat is er aan de hand? Waarom schreeuwen jullie zo?

Moeder : Moet je de beesten eens horen.

Vader : Zijn jullie vergeten om ze eten te geven?

Dimitri : Nee hoor, we hebben ze een half uur geleden gevoerd.

Karina : En ik heb ze vers stro gegeven.

- Nicholai** : En ik een lekker toetje.
- Moeder** : Maar wat is er dan gebeurd?
- Vera** : Misschien dat ik het weet.
- Vader** : Vertel!
- Vera** : We hebben vanmiddag een wenslied gezongen met al onze vriendjes uit de buurt.
- Dimitri** : Het is toch ongelooflijk dat het nog steeds niet heeft gesneeuwd?
- Vader** : Tja... de sneeuw laat dit jaar wel heel lang op zich wachten.
- Moeder** : Maar ik snap het niet.
- Karina** : We hebben wel honderd keer het wenslied gezongen, op ons allerhardst en kijk eens naar omhoog.
- Vader** : Ongelooflijk... de lucht wordt helemaal grijs.
- Nicholai** : En dat betekent?
- Vader** : Dat 't heel gauw ongelooflijk hard gaat sneeuwen!
- Kinderen** : *(alle vier tegelijk)* Yes!
- Nicholai** : En dat voelen de beesten natuurlijk ook. Daarom gaan ze zo tekeer.
- Vera** : Dan gaan we het liedje nog een keer zingen, net zolang tot 't begint te sneeuwen.
- Dimitri** : Goed idee Vera!

♪ 2/14 *De muziek start. De kinderen zingen, samen met 'de vriendjes uit de buurt' (kinderen uit de zaal).*

Lied I: 'k Hoop dat 't gaat sneeuwen

'k Hoop dat 't gaat sneeuwen, alles prachtig wit.
De wereld wordt een sprookje, als er sneeuw op zit.
Zo'n witte wollen deken maakt Kerstmis wonderschoon.
Even heel bijzonder, niet zo heel gewoon.

Tijdens het instrumentale deel begint het te sneeuwen. De kinderen juichen. Vera roept:

Vera : Zie je wel... ik wist dat 't kon!

Moeder : Maar... hoe weet je dat dan?

Dimitri : Dat heeft de meester ons geleerd.

Karina : En die heeft 't in de stad gehoord.

Nicholai : Van de schoenmaker!

Vader : Van Panov?

Nicholai : Panov... precies. Schoenmaker vadertje Panov.

Karina : Wat een grappige naam.

Vera : Kom op, we zingen 't nog een keer.

- herhaling lied -

Tijdens het naspel gooien (koor)kinderen met sneeuwballen naar elkaar. Dan zegt moeder:

Moeder : Dan zullen we met de arrenslee naar de stad moeten.

Vader : Kan dat niet wachten?

Moeder : Nee, want ik wil alle spullen vóór Kerstmis in huis hebben.

Vader : Je weet dat ik niet meekan. Ik kan de dieren niet alleen laten.

Moeder : Maar ik ga niet alleen... de kinderen gaan mee natuurlijk!

De kinderen juichen.

Karina : Mag ik dan de kerstboom uitzoeken?

Moeder : Dat zien we dan nog wel bijdehandje!

Vader : Als ik jullie was zou ik niet te laat vertrekken. Het wordt vroeg donker.

Moeder : Je hebt gelijk. *(tegen kinderen)* Gaan jullie je klaarmaken voor de reis?

Dimitri : Dikke jas, muts, sjaal, laarzen?

Karina : En niet te vergeten...

Nicholai : Grote lege tassen voor de cadeautjes!

Vader : *(lachend)* Vooruit maar schavuiten... binnen twee minuten aantreden!

De kinderen rennen joelend weg.

Moeder : *(tegen vader)* Wil jij Ivan even zeggen dat hij de arrenslee voorrijdt eh... voorglijdt bedoel ik.

Vader : Komt in orde Anya.

♪ **3/15** *De twee lopen ook weg. De muziek wordt gestart. Even later komt de arrenslee oprij/glijden. Dan komen Anya en haar vier kinderen op. Ze 'stappen in' en zingen met koorkinderen (en zaal):*

Lied 2: Rijden in de arrenslee

Rijden in de arrenslee.
Kom wie gaat er met ons mee?
Over straten, door het bos...
de remmen los!
Vrolijk klinken de belletjes,
jingle jingle belletjes.
Vrolijk klinken de belletjes
en 't paard hinnikt...

Tijdens het instrumentale gedeelte wijzen ze naar alle kanten en roepen hierbij. Ook kunnen de koorkinderen in een lange rij achter de arrenslee, op de plaats, zwaaiend lopen, waardoor het lijkt of de slee echt rijdt/glijdt.

Hierna zingt iedereen weer (ook de zaal):

Rijden in de arrenslee.
Kom wie gaat er met ons mee?
Over straten, door het bos... de remmen los!
Vrolijk klinken de belletjes, jingle jingle belletjes.
Vrolijk klinken de belletjes en 't paard hinnikt...

SCÈNE 2

Tijdens de tweede keer zang rijdt/glijdt de arrenslee langzaam het speelveld af. Iedereen blijft doorzingen. Tijdens het verlengde naspel wordt er gechangeerd. We komen terecht op het stadsplein waar de kerstboomverkoper en andere handelaren (aantal/soort zelf bepalen) druk bezig zijn hun waren aan te prijzen. We zien verder een aantal personages met tassen sjouwen, elkaar vriendelijk groeten, kinderen sneeuwballen gooien etc. (het aantal figuranten kan zelf worden bepaald, evenals de handelingen die ze verrichten). Dan begint de kerstboomverkoper:

Verkoper : Hier moet je wezen, hier moet je zijn.
Ik heb ze in alle maten, groot en klein.
't Kost een paar roebels, maar dan heb je ook wat.
Toe maak me los... want ik ben het zat!

Mevrouw Ivanov meldt zich als klant.

Mw. Ivanov : *(wijst naar boom)* Geef mij die kleine maar.

Verkoper : Hele goeie keuze mevrouw. Een superboom met een heel jaar garantie op de naalden.

Mw. Ivanov : Ja ja... dat zei je vorig jaar ook, maar na een week was ie zo kaal als het kruintje van m'n man zijn bolletje.

Verkoper : Ach wat schattig. Dus die valt ook uit.

Mw. Ivanov : Wat bedoel je... m'n man?

Verkoper : Ja uw man ja. Een kwestie van liefdevol behandelen mevrouw. Da's alles...

Mw. Ivanov : En hoe behandelen wij de kerstboom liefdevol?

Verkoper : De naaldjes stuk voor stuk aaien. Heeft u ze nog?

Mw. Ivanov : Wat... die naalden? Nee, weggegooid natuurlijk.

Verkoper : Hè wat jammer nou toch.

Mw. Ivanov : Wat dan?

Verkoper : *(lachend)* Dan had u een nieuwe zak naalden gekregen!

Mw. Ivanov : *(geeft geld en reageert adrem/lachend)* Alsjeblieft... ik heb de speciale korting er al af getrokken ha ha ha...

Verkoper : Lik op stuk... één één... kijk daar hou ik van *(geeft boom)*.

Mw. Ivanov : Fijne kerst!

Verkoper : U ook mevrouw en zing een extra liedje bij de boom.

Mw. Ivanov : Want?

Verkoper : *(lachend)* Dan blijven de naalden misschien langer zitten!

Mw. Ivanov : En welk liedje moet ik dan zingen?

Verkoper : Sparrenboom natuurlijk!

Mw. Ivanov : Nooit van gehoord.

Verkoper : Luister dan maar eens goed!

♫ **4/16** *De muziek wordt gestart. Alle personages (+ zaal), mevrouw Ivanov uitgezonderd, zingen het lied 'Sparrenboom' uit volle borst.*

Lied 3: Sparrenboom

Sparrenboom sparrenboom,
groene takjes wonderschoon.
In het bos, zag ik je staan.
Toen had jij geen lichtjes aan.
Eén twee drie en vier.
Slingers overal,
Een engeltje daar,
een klokje hier.
Vijf zes zeven acht.
Moeder steekt de kaarsjes aan
en wij zingen heel zacht.

Tijdens het instrumentale tussenspel komt een aantal kinderen op, die verkleed zijn als kerstboom. Zij dansen op de muziek. Hierna wordt het lied nogmaals, nu ook door mevrouw Ivanov, gezongen. De 'kerstboomdansers' kunnen hierbij het dansje herhalen.

- herhaling lied -

Door het naspel roept de kerstboomverkoper:

Verkoper : En niet vergeten te zingen hè.

Mw. Ivanov : Ik zal 't onthouden en eh ... (*lachend/weglopend*) zingen natuurlijk. Prettige kerst!

Verkoper : Prettige kerst.

Direct hierna begint de verkoper weer:

Verkoper : Hier moet je wezen, hier moet je zijn.
Ik heb ze in alle maten, groot en klein.
't Kost een paar roebels, maar dan heb je ook wat.
Toe maak me los... want ik ben het zat!

Terwijl de kerstboomverkoper staat te roepen komt vadertje Panov rustig oplopen. Iedereen kent hem en groet hem vriendelijk. Het echtpaar dat hem zojuist heeft gegroet zegt tegen elkaar:

Man : Wat blijft die Panov er toch goed uitzien.

Vrouw : Vind je. Ik vind hem anders wel oud worden.

Man : Dat worden we allemaal liefje. Ik bedoel... hij blijft er goed uitzien voor zijn leeftijd.

Vrouw : Terwijl hij toch zo veel heeft meegemaakt.

Man : Je bedoelt dat zijn vrouw is overleden?

Vrouw : En z'n kinderen het huis uit.

Man : Maar da's toch niet zo erg?

Vrouw : Op zich niet nee, maar ze wonen zó ver weg dat hij ze bijna nooit meer ziet.

Man : Ook niet met kerst?

Vrouw : Ik hoorde vertellen dat ze ook dit jaar niet komen.

Man : Wat vreselijk lijkt me dat. Helemaal in je eentje kerst vieren.

Vrouw : (*spontaan*) Zal ik hem uitnodigen?

Man : Nou eh... zou je dat nou wel doen. We hebben 't al druk genoeg.

SCÈNE 3

keuze: U kunt er nu voor kiezen om bij **1.** of bij **2.** door te gaan. In geval van versie **1.** kan een 'zelf-invul-gedeelte' worden toegevoegd aan de musical. Wanneer dit niet wenselijk is kan worden doorgegaan met **2.**

1. ♪ 5/17 *Terwijl de twee naar een kraam lopen, wordt de muziek gestart. Een bont gezelschap komt oplopen. Alle mensen op het stadsplein gaan aan de kant staan. Vadertje Panov loopt weg. Dan neemt een mooi uitgedoste omroeper het woord.*

Omroeper:

Stadsgenoten en buitenlui!
Graag vraag ik een ogenblik uw aandacht voor het volgende. Morgenavond presenteren wij onze jaarlijkse kerstvoorstelling in de schouwburg. Wij bieden u, gelijk andere jaren, wederom een bijzonder programma aan. Belangrijk om te weten is dat de opbrengst bestemd is voor het goede doel. Dit jaar is dat
(*goede doel zelf invullen*).

Natuurlijk willen we graag dat u allemaal komt kijken en daarom laten we nu enkele delen van de fantastische voorstelling zien. Allereerst graag uw aandacht voor:

.....

Op soortgelijke wijze worden ook de andere acts gepresenteerd (*zie handleiding*)

Omroeper: (*slottekst*) Wij danken u voor uw aandacht en rekenen op uw komst, morgenavond in de schouwburg!

SCÈNE 4

1. ♪ 5/17 *De bonte stoet verlaat het speelvlak. Hierbij kan dezelfde muziek klinken als die van hun opkomst. (In dit geval even terugtoetsen!) Vadertje Panov komt weer op. Ook komen moeder Anya en haar vier kinderen oplopen. De kerstboomverkoper roept weer:*
2. ♪ 5/17 *De twee lopen naar een kraam. Het muziekje zorgt voor een sfeer, waarin moeder Anya en haar vier kinderen komen oplopen. De kerstboomverkoper roept weer: (de muziek kan zachtjes doorgaan onder de volgende spreekteksten)*

Verkoper:

Hier moet je wezen,
hier moet je zijn.
Ik heb ze in alle maten,
groot en klein.
't Kost een paar roebels,
maar dan heb je ook wat.
Toe maak me los...
want ik ben het zat!
(*ziet Vadertje Panov*)
U nog een mooie boom
vadertje Panov?

Panov : Nee dank
je Boris.
Ik versier wel een paar schoendozen... da's mooi zat.

Vera heeft de naam Panov gehoord. De dialoog verplaatst zich.

Vera : Panov... maar dat is die meneer van dat wensliedje!

Dimitri : Je hebt gelijk Vera. Dat is vadertje Panov.

Karina : Wat een leuk mannetje.

Nicholai : En hij is schoenmaker?

Moeder : Dé schoenmaker! Iedereen kent hem.

Nicholai : Dus ik nu ook.

Karina : Maar waarom noemt iedereen hem vadersje Panov?

Moeder : Omdat iedereen hem zo aardig vindt en hij een soort vader voor iedereen is.

De dialoog verplaatst zich weer. Moeder en de vier kinderen lopen door en kijken bij een kraam.

Panov : Heb je goede zaken gedaan?

Verkoper : Buitengewoon goed vadersje Panov. Ik ben bijna los en ga er dan als de weduweerga vandoor.

Panov : Zo zo...

Verkoper : Ik verlang zo naar mijn lieve Olga en mijn warme kachelletje.

Panov : Ik hoop voor je dat je er door heen komt. Het heeft behoorlijk gesneeuwd.

Verkoper : Er moet in ieder geval niets meer bijkomen.

Panov : Nou fijn Boris. Goede zaken verder en eh... prettige kerst!

Verkoper : Insgelijks vadersje Panov... insgelijks.

Panov loopt naar een kraam. Vanaf een zijkant komt Stepanich, de straatveger, oplopen. Net zoals Panov groet ook hij iedereen vriendelijk. Maar, in tegenstelling tot de vriendelijkheid jegens vadersje Panov, reageert iedereen neerbuigend tot onvriendelijk. Stepanich veegt per ongeluk tegen de voeten van mevrouw Rostov aan. Zij is samen met haar man (hetzelfde echtpaar van zojuist of een ander echtpaar).

- Vrouw** : *(schrikt/maakt sprongetje)* Hè... wat is dat?
- Stepanich** : Neemt u mij niet kwalijk mevrouw.
- Man** : Kun je niet een beetje uitkijken?
- Stepanich** : Dat kan ik zeker mijnheer. Mijn nederige excuses.
- Vrouw** : Kom Sashenka, snel weg van deze vieze man *(knijpt neus dicht)*.
- Man** : Je hebt gelijk Ludmilla. We zouden nog een besmetting kunnen oplopen.
- Vrouw** : Of een flinke neusvervuiling. Bah... wat stinkt die man!
- Stepanich** : Als ik gebruik zou mogen maken van uw badkamer is dat probleem snel opgelost, lieve dame.
- Vrouw** : Hoor je dat Sashenka. Hoe durft zo'n engerd, zo'n...
- Stepanich** : Straatveger mevrouw... gewoon straatveger. Dat is alles.

SCÈNE 5

🎵 **6/18** *De twee lopen met opgeheven hoofd het speelvak af. Terwijl de muziek klinkt, komt het straatorkest oplopen en gaat Stepanich door met vegen. Ze zingen:*

Lied 4: Parom pompompom

'k Sla op mijn trommel parom pompompom.
 En ik vertel u parom pompompom.
 Over een kindje klein parom pompompom.
 Een kind dat vrede brengt parom pompompom.
 Rom pompompom... rom pompompom.
 Hij zal de koning zijn parom pompompom.
 'k Sla op mijn trom.

A. 3 De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

Scène 5

Na de onaangename ontmoeting van Stepanich met de heer en mevrouw Rostov komt het straatorkest oplopen. Zij zorgen voor een vrolijke noot met het lied *'Parom pompom'*. Vervolgens zien we hoe ook Boris erg onaardig doet tegen Stepanich. Maar dan... dan komt vadertje Panov! Hij nodigt de straatveger uit om in zijn huis een kop koffie te komen drinken en zich te warmen aan de kachel.

Scène 6

Na het changement zijn we in de schoenmakerij van vadertje Panov terecht gekomen. Stepanich vraagt waarom de oude schoenmaker hem zo goed behandelt, terwijl hij zelfs stinkt. Vadertje Panov maakt de vergelijking met het kerstverhaal, waarin Jozef en Maria graag binnen gelaten wilden worden, maar slechts gesloten deuren troffen. Gelukkig was er die ene herbergier met die beroemd geworden stal. Het mooie lied *'Het wiegje in de stal'* benadrukt dit gevoel. Dan wordt er op de deur geklopt. Het is Boris de kerstboomverkoper. Wegens de hevige sneeuwval is er geen doorkomen aan. Dit wordt helemaal duidelijk wanneer even later ook moeder Anya en haar vier kinderen bij vadertje Panov binnenkomen. Ze hebben het overal geprobeerd. De herbergen waren vol, de burgemeester had het te druk en de bakker zei: "Ga maar naar Panov". Alle gasten uiten hun blijdschap door vadertje Panov toe te zingen.

Scène 7

In deze, voor het verhaal zeer belangrijke, scène gaan we terug in de tijd. Het heeft alles te maken met de voorspelling, waar vadertje Panov het aan het einde van de vorige scène over had. Jaren geleden kwam een jonge moeder met haar baby de schoenmakerij binnen. De vrouw zag er zeer armoedig uit. Zij vroeg aan de jonge Panov of hij haar schoenen wilde repareren. Maar de schoenen zagen er zo slecht uit dat hij deze niet kon repareren. Hij gaf de moeder toen een paar nieuwe schoenen en de jonge baby kreeg de schoentjes die hij voor zijn zoontje had gemaakt toen deze 1 maand oud was. De vrouw weet niet hoe Panov te bedanken, zo blij is ze. Dan gebeurt er iets cruciaals! Vanuit het niets zegt de vrouw: "U zult beloond worden voor uw goedheid mijnheer Panov. Ooit zult u iets meemaken en aan dit moment terugdenken". De jonge schoenmaker begrijpt er niets van. De herinnering aan deze opmerkelijk ontmoeting vervaagt in de loop der jaren tot hij het zich nu glashelder herinnert.

Scène 8

Na de zeer belangrijke flashback uit scène 7 krijgt het verhaal een bijzondere wending. Buiten klinkt hondengeblaf van meerdere honden. Een moment later wordt er hard op de deur gebonkt. Stepanich gaat opendoen (maar komt niet terug!). Een verfromfaaide postkoerier komt binnen. Hij heeft een pakketje bij zich, dat hij aan vadertje Panov geeft. De koerier vertelt dat hij er met zijn hondenslede in is geslaagd om Irkoetsk te bereiken. Op de vraag waarom hij deze dwaze actie heeft ondernomen antwoordt hij dat een zeer welgestelde dame hem 1000 roebel heeft betaald om het pakketje vandaag aan vadertje Panov te overhandigen. Nadat de oude schoenmaker het pakje heeft opengemaakt, blijken hier de schoentjes in te zitten die hij vele jaren geleden aan de baby van de armzalige jonge moeder heeft gegeven. Ze zijn van puur goud! De oude man is te beduusd om de begeleidende brief te lezen. Eén van moeder Anya's kinderen leest hem daarom voor. Hierin vertelt de vrouw hoe het haar is vergaan. Zij heeft vele duizenden kilometers op de schoenen gelopen, die zij destijds van Panov kreeg. Het wonderbaarlijke is, dat ze niet versleten zijn, integendeel... ze zijn nog als nieuw. De brief besluit met een opzienbarende zin. *Tot slot moet ik u zeggen dat Stepanich zich laat groeten en zich laat bedanken voor uw gastvrijheid.* Stepanich... hoe komt die in de brief en... waar is hij gebleven? Dan begrijpt vadertje Panov alles. De voorspelling van de jonge vrouw van jaren geleden, het krijgen van de gouden schoentjes, de brief en de wonderlijke Stepanich die zomaar 'uit de lucht kwam vallen'.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 32 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 4 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- ✓ **Vormgeving van het eindresultaat**
- ✓ **Decors en decorwisselingen**
- ✓ **Rollen en rolverdeling**
- ✓ **De partituren**
- ✓ **Eigen inbreng**
- ✓ **Changeertips**
- ✓ **De CD**

SCÈNE 4

Korte inhoud : Als Boris probeert om vadertje Panov een kerstboom te verkopen, komen moeder Anya en haar vier kinderen oplopen. Zij zien de schoenmaker voor het eerst. Boris laat weten bijna 'los te zijn'. Hij verlangt naar zijn lieve Olga en zijn warme kacheltje. Vadertje Panov merkt op dat hij voor Boris hoopt dat het allemaal volgens wens zal verlopen. Dit omdat het zo enorm blijft sneeuwen. Dan komt Stepanich te tonele. Alle mensen reageren afkeurend bij het zien van de straatveger. Wanneer hij per ongeluk tegen de voeten van mevrouw Rostov aanveegt, krijgt hij helemaal de wind van voren.

Rollen : Sashenka Rostov. Ludmilla Rostov. Kerstboomverkoper Boris. Vadertje Panov. Moeder Anya. Vera. Dimitri. Nicholai. Karina. Stepanich. Figuranten/handelaren (soort/aantal: zelf bepalen).

Rekwisieten : (takken)bezem.

Kleding : Stepanich ziet er haveloos uit; gescheurde jas, verfromfaaide pet of hoed, kapotte schoenen zonder veters etc. Het echtpaar Rostov ziet er keurig uit.

Toneelaanwijzingen : Belangrijk is het moment dat voor de eerste keer, in dit geval door vadertje Panov, wordt opgemerkt dat de sneeuwval zo enorm is.

De reacties op Stepanich moeten vrij heftig zijn. De vriendelijke straatveger wordt door iedereen genegeerd en/of minderwaardig behandeld.

Decor : We zijn nog steeds op het stadsplein. Er is dus niets veranderd, behalve dat Boris 'bijna los' is.

Opstelling : De 'aanveging' van mevrouw Rostov vindt midden/voor op het speelvlak plaats, zodat deze belangrijke scène duidelijk in beeld is.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen én de scènes waarin ze zich afspelen. De kleine cijfers onder de betreffende scènes geeft het aantal tekstbeurten per aan. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven. Dit overzicht vereenvoudigt het maken van dubbelrollen.

ROLLENSCHEMA

nr.	naam	beurten	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Vader Piotr	14	14							
2.	Moeder Anya	25	14			2	1	5	X	3
3.	Vera	10	6			1	X	1	X	2
4.	Dimitri	10	5			1	1	2	X	1
5.	Nicholai	10	6			2	X	1	X	1
6.	Karina	9	6			2	X	1	X	1
7.	Ivan	12	X					4	X	8
8.	Verkoper	38		15		5	8	6	1	3
9.	Mw. Ivanov	12		12						
10.	Kerstboomdansers	--		X						
11.	Man	7		7						
12.	Vrouw	6		6						
13.	Vadertje Panov	39		X		5	6	19	2	7
14.	Figuranten	--		X	X	X	X			
15.	Handelaren	--		X	X	X	X			
16.	Zelf-invulrollen	?			?					
17.	Omroeper	2?			?					
18.	Sashenka Rostov	2				2				
19.	Ludmilla Rostov	4				4				
20.	Stepanich	33				4	13	15		1
21.	Straatorkest	--					X			
22.	Vrouw + baby	16							16	
23.	Panov jr.	18							18	
24.	Koerier	8								8
25.	Koorkinderen		x	x			x	x	x	x

Aantal spelers per scène: 7 4 ? 10 8 9 10 10

** Het aantal spelers in scène 3 hangt af van wel/geen zelf-invulling en het aantal acts/spelers.
Het aantal figuranten in scène 2,3,4 en 5 zelf bepalen of weglaten.*

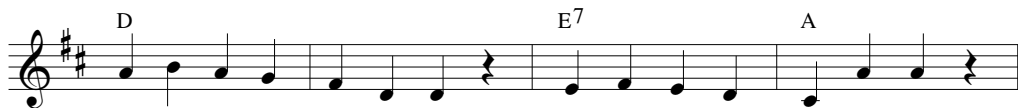
B. 3 De wijze van muzieknotatie

Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt;
de melodielijn + akkoorden.

Lied 2: Rijden in de arrenslee

Tekst/arrangement: Cees West
Compositie: traditioneel

Voorspel

Tussenspel

Naspel

© Jingo BV